

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

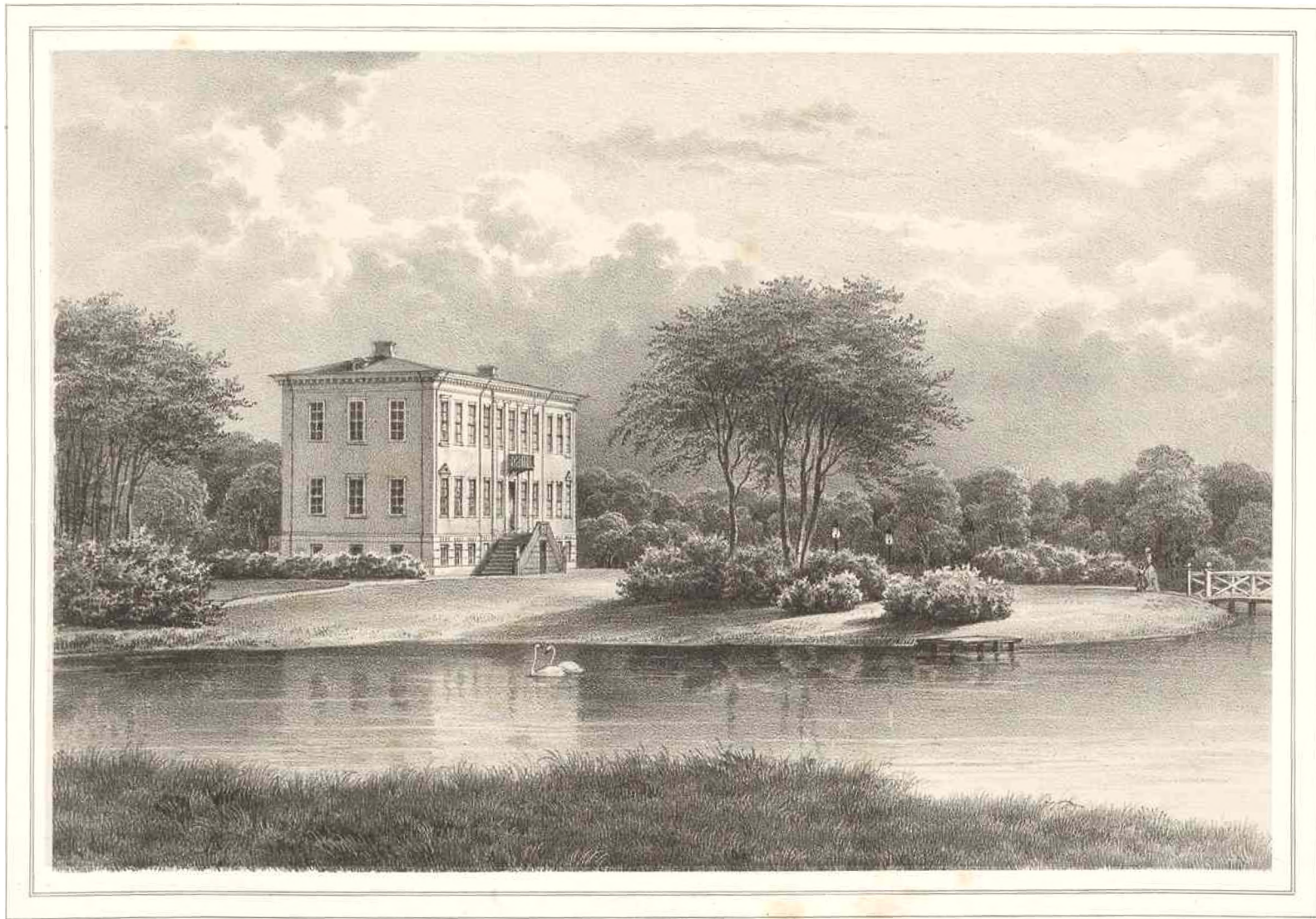
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Fr. Th. Schlegel del.

C. A. Reitzels Foring

En. Bechouzenen sculpsit

STEENALT,
i Jylland.

STEENALT,

i Jylland.

Steenalt, som i ældre Tider kaldtes Steenholt og saaledes selv indeholder Navnets Forklaring, ligger i Randers Amt, Ørsted Sogn, Rougss Herred, hvilket indbefatter det Stykke Land mellem Randers Fjord og Kattegattet, der tidligere har været en Ø, som haade Stedets Navn og naturlige Beskaffenhed tydeligt viser; Sognebyen Ørsted skal i hine Tider have været en Kjøbstad, med Udveiling til Kattegattet, hvorom en Gade endnu bevarer Mindet i sit Navn, Toldbodgaden; Landets betydelige Hævning har her, som saamange andre Steder i Randers Amt, forvandet seilbare Stræder til Enge og Lørvæojer. — Paa en Holm mellem Moser og Kjør, ved en dengang seilbar Indsøring fra Randers Fjord, har da een eller anden Koverridder bygget sin Rede, der ydede Sikkerhed og Eftersigt tilflugt med en beqvem Udveiling, naar det lystede Ridderen at besøge Kattegattet med sine Snekker for at angribe og hjemføre forbitfjendte Kjøbmandsskibe, en Skib, der hos de søvante Danste vedligeholdte sig lige indtil det 15de og 16de Aarhundrede.

Ældgammel er Steenalt, men dens første Beboer vides ikke; Saguet siger at Familien Hvide har bygget Borgen, hvilket dog ikke vil sige stort Andet end at den er meget gammel og maaskee at den stedse har været i ansete Familiers Hænder. En Jomfru Gunder fra Steenalt skal have bygget Stjørning Kirke i Sønder Hald Herred og ligge der begravet; Tiden vides ikke, men man feiler vel neppe ved at sætte denne Begivenhed 6—700 Aar tilbage i Tiden, saa at hun bliver den første historiske Person, hvis Navn med nogen Rimelighed kan sættes i Forbindelse med Gaarden. — Den næste er mere sikker, men falder ogsaa et Par Aarhundreder senere. Dette er Bo Leigel af en ellers ubekendt Familie, hvis Baaben er et tverdeelt Skjold af Sort og Hvidt, ligesom Billed og temmelig lignende Strangefens, begge ansete og ældgamle Slægter; Bo Leigel har alt eiet Steenalt i Aaret 1356, da Knud Jensen, som førte Rosenkrandsernes Baaben, for 20 Mark lødigt Sølvs overdrog ham alt det Gods i Holbøl og Boer Sogne i Rougss Herred, som han selv i Aaret 1350 fik i Pant for denne Sum af Hr. Jens Poulsen, Ridder, men som denne ikke havde indløst til rette Tid, nemlig inden 40 Uger, hvorved det var tilfaldet Knud Jensen. I Aaret 1375 folgte Bo Leigel med sine Døds Samtykke til Jens Muus

Steenalt med alt Tiliggende, nemlig en Gaard, ved Navn Kallidsgaard, og mere Gods i Boer Sogn, fra Bodilds Dal indtil Guddomsfjord, den nuværende Randers Fjord, saaledes benævnt efter Gudens eller Guddom-Na; for Gaard og Gods erholdt han 100 Mark lødigt Sølvs eller 1600 Lod Sølvs, hvilket nu forekommer os at være en saare lav Pris, men bedst viser Bengenes høie Værd i hine Tider; dertil fik hans Frue til „Gjorffom“ eller i Tilgift et Stykke grønt Klæde med brune Nopper paa.

Jens Muus førte i sit Baaben et stort Mollethjul; han hørte til Landets ældste og anseteste Familier, saa at det berøet paa en Forverling, naar endeeft Slægtesøger regne Dronning Margrethes Udving, Hr. Jep Muus, bekiendt af sit Giftemaal med den adelstolte Fru Kirsten Thott, til Muserne fra Steenalt, thi han var netop af ny Adel, hvilket hans Frue paa en saa sundrig Maade vidste at bedreide ham, ligesom ogsaa hans Baaben er heelt forskjellig fra de Andre. — Jens Muus er uden tvivl den Samme, som var Hovedsmand paa Langeland og som Saadan i Aaret 1376 hylkede Kong Oluf; hans Frue heed Mette og skal have været en Bille af den Familie, der førte sorte og hvide Bjelker istedetfor de sædvanlige røde og hvide. Efter Jens Muus's Død arvede hans Sønner, Las eller Laurids Muus og Strange Jensen Muus, Steenalt i Forening med deres Moder, Fru Mette, der endnu levede 1425, men var død 1432, da Strange Jensen overdrog Broderen al sin Arv efter Fader og Moder i Steenalt med Tiliggende. Laurids Muus fik Aar 1433 Kongens Raasebrev paa Steenalt, hvorom han 1427 havde haft Process med Bo Leigels Arvinger, hvilken han dog vandt, og hvoraf han Aaret ifølge veien, ved at ubløse sin Broder, var bleven Enerier; han var ifølge Slægtesøgerne gift med Fru Mette Rosenkrands, men hendes Rigteen i Ørsted Kirke viser at hun heed Vormere og døde 1436; iøvrigt er det rimeligt nok at hun var en Rosenkrands. I Nabostreken Boer ligger en Fru Buol Muus begravet, som døde 1431 og formodentlig var Laurids Muus's Søster; hans eget Dødsaar er ubekendt.

Laurids Muus efterlod sig ingen Sønner, hvorfor Steenalt med hans Datter Anna gif over til Hr. Anders Jacobsen Bjørn, Ridder, der tillige

STEENALT,

i Jylland.

iede Boergaard i Høllum Herred i Himmer Eysjet; han skænkede betydelige Gaver til forskjellige geistlige Stiftelser og Broderkaber, saaledes til Mariager Kloster, til Hellig Aands Huset i Aalborg, til Franciscaner eller Graabrødre Kloster i Randers, i hvilket sidste han kjøbte sig en Begravelse for sig og sin Frue, hvilken dog ikke blev benyttet, da de ligge i deres Sognekirke Ørsted, hvor man af Vigtene seer at Fru Anna døde Aar 1480 og Hr. Anders 1490; med Gammel Estrups Giere saavel som med Bønderne i Rougsø Herred havde han heftige Stridigheder om Engstet og Fiskeri i Alling Namundling og Randers Fjord, hvilke fortlætt af hans Søn, gamle Bjørn Andersen, og nærmeste Efterfølgere i over 100 Aar. — Gamle Bjørn Andersen overtog 1492 i Stiftet efter Faderen Steenalt med tilliggende 14 Gaarde og Bol i Boer Sogn, 12 Gaarde i Ørsted Sogn, 5 Gaarde i Estruplund Sogn, Eldrupgaard i Giesting Sogn, 2 Gaarde i Bindsrup i Marie Magbalene Sogn, 4 Gaarde i Veilby Sogn, 2 Gaarde i Vester Alling Sogn, 5 Gaarde og Bol i Øster Alling Sogn, samt desuden 9 Gaarde i fjernere Dele af Jylland, ialt 54 Gaarde og Bol; han er meest bekendt af sin Deeltagelse i Mordet paa Rigshofmesteren Poul Larmand til Adserbo og Ballen, der i Aaret 1502 paa Høibro i Kjøbenhavn blev overfaldet af ham og Ebbe Strangeesen, — der begge skulde have været Rigsraader, — ihjelstugget og kastet i Canalen med det Udraad: „Du hedder Larmand, løb nu udi Vandet, som din Art er.“ Rigshofmesteren blev efter sin Død anklaget for at have skaaet i Forbindelse med de svenske og norske Oprørere og alle hans Gudsjer tilbødte Kronen; Mordet paa Udvald til at rejse nogen Anklage mod Morderne, som desuden antoges at have Befaling eller i alt Fald Tilskyndelse af Kong Hans, der frygtede Rigshofmesteren, som virkelig synes at have skaaet i Spidsen for et Parti, hvis Hensigt var at efterligne de Svenske og ligesom at afsætte Kongen, men som ved Rigshofmesterens Død tabte al Betydning. — Straffen lod imidlertid, efter hlin Tids fromme Tro, ikke vente længe paa sig, thi endt det var Himlen selv, som maatte overtage den: efter saa Aars Forløb døde begge Morderne i deres bedste Alder, og Bjørn Andersens Tilnavn „gamle“ maa kun forskaaes som den Eldre i Modsetning til hans Sønnesøn af samme Navn; han skal allerede være død 1503; hans Frue, Anna Friis til Odden, fik siden Rigsraaden Ove Lunge til Lirskbæk og bragte Odden over til denne Familie.

Af gamle Bjørn Andersens Børn arvede Sønerne Hendrik og Anders Bjørnsen i Fællesskab Steenalt, men vare begge døde 1541, da der stiftedes efter den første, som uden Tvivl var død samme Aar og ingen Børn efterlod sig; Morderen, Fru Anna Friis til Odden, mødte ved denne Leilighed paa sine egne og Anders Bjørnsens Børns Begne. Af disse sidste var Bjørn Andersen den

Æneste, som blev voksen, og tillige een af Slægtens betydeligste Mand; han var Rigets Raad og efterhaanden Hovedsmand over Kjøbenhavns Slot og over Aalborgs borg, samt Befalingsmand over Aarhus Stift; i hin Tids offentlige Forhandlinger forekommer han meget hyppigt og har været en duelig Mand. Efter langvarige Stridigheder fik han i Aaret 1558 ved Herredagsdom Stadfæstelse paa Erik af Pommerns gamle Laasbrev af 1433 paa Steenalt og dens Tilliggende, som Selveierbønderne i Boer paa ingen Maade vilde respectere, idet de vedbleve at benytte Gaardens Eiendom til Græsning for deres Kreaturer, uagtet de ved flere Domme vare kjendte uberettigede dertil, ja endogsaa dømte som Randsmænd. Bjørn Andersen tog Aaret efter nyt Laasbrev paa Steenalt og synes saaledes at have faaet endelig Afgjørelse paa en hundredaarig Strid. — Af Kong Frederik den Anden' tilbyttede han sig 1573 det berømte Cistercienserkloster Bisfod med underliggende Aulsgaarde Vaar og Strandbygaard samt 5 Møller og 111 Bøndergaarde og Bolsteder, imod Bindsrupgaard ved Tustrups med 1 Mølle og 41 Gaarde, samt Bunderup ved Hølbek med 25 Gaarde, to nu forsvundne Herregaarde i Sjælland, af hvilke den sidste var Bjørn Andersens Frues, Karen Friis's, Arvegods; Klosters Navn blev omdøbt til Bjørnsholm, som det hedder den Dag i Dag, og er kjendt som een af Jyllands anseeligste Eiendomme, uagtet saavel Vaar som Strandbygaard — nu Sunderupgaard — for længe siden ere solgte derfra med fuldstændigt Gods. Bjørn Andersen fik endvidere 1575 ved Magestift med Kongen Hertligheden over de 7 Selveiergaarde i Boer, som saalange havde fortrædigt Steenalts Giere med Proceß; han døde 1583 paa Bjørnsholm og ligger der begravet. Sønnen, Jacob Bjørn, arvede Steenalt; han roses for Lærdom, men det Mærkeligste ved ham er dog at han var den sidste Mand af sin Slægt, saa at ved hans Død i Aaret 1596 Vaabenet blev lagt i Graven med ham.*) Hans Frue var Anna Krabbe, som er langt mere kjendt, og det med Rette, da vi skyde hendes Forskærlighed for gamle Mindesmærker en stor Mængde Efterretninger om Fortiden, som ellers vilde være tabte. Saaledes har hun efterladt: en Slægtetog, en Mængde heraldiske og genealogiske Optegnelser samt Afskrifter af gamle Documenter, fortrinnsviis hendes og hendes Mandes Slægt samt Gaarden Steenalt vedkommende, hvilken Omstændighed vi kunne takke for at vore sikkre Efterretninger om Steenalt gaae længere tilbage i Tiden end over de fleste Gaarde; endvidere en Rinkronike eller Konge-

*) Ved en besynderlig Misforstaaelse bemærker Statsraad Molbæk i Hist. biogr. Saml. I. 47, at han var „den sidste i Danmark af Marck Stigs Efterkommere“; paa Sværdsiden nedkammer Jacob Bjørn — hvis Familie synes at være udslet, indkommen i Valdemar Atterdags Tid, — sit ikke fra Marck Stig, paa Spindesiden et dennes Afkom endnu den Dag i Dag meget talrigt.

STEENALT,

i Jylland.

historie paa Vers indtil Christian den Sjertes Tid; endelig een af de bedste Bisebøger eller en Samling af gamle Kæmpeviser, hvilken i den senere Tid ofte nok har været Gjenstand for Dialekt; udgivet har hun blot en Postil og en Bønnebog.

Fru Anna Krabbe beboede Steenalt indtil sin Død i Aaret 1618 og blev tilligemed sin Mand begravet i det af dem 1595 indrettede Gravecapel i Sogneskirken Drsted, hvortil hun har givet Kirkestolene, samt en ny og meget kostbar Kalk og Disk, den første emaillet og besat med mange Stene, medens den gamle Disk blev omkøbt til en Alterkande til Vinen; i Gravecapellet lod hun opføre en Steen, hvori Navnene paa sex Tiere af Steenalt fra Laurids Muus til Jacob Bjørn bleve indhuggede. Efter hendes Død blev Steenalt af de mange Arvinger solgt til Envoold Kruse til Hjermitslevgaard og Nyomgaard i Jylland samt Aastrup i Sjælland, paa hvilken sidste han 1613 opførte den nuværende Hovedbygning; han var Rigets Raad og Statholder i Norge indtil 1618, da han for Alder og Svagelighed skild opgav denne vigtige Post og blev forlehnet med Tranekær Slot og Langeland, hvilket han beholdt indtil sin Død i Aaret 1621. Hans Frue, Else Marvium, overlevede ham indtil 1632, og Steenalt tilfaldt deres Sønneisøn, Tyge Tygesen Kruse, og dennes Moder, Fru Karen Sehested, hvis Mand, Tyge Enevoldsen Kruse til Aastrup, allerede døde 1629, altsaa tre Aar før sin Moder, og ikke synes at være kommen i Besiddelse af andre Godser end Aastrup, i det mindste ikke af Steenalt. Fru Karen Sehested — Hannibal Sehesteds Søster — blev 1631 af Christian den Sjerte udnævnt til Hofmesterinde for hans Børn med Kirstine Munk og siden gift med Jørgen Seefeld til Bisborggaard; da hendes eneste Søn af første Ægteskab, Tyge Kruse, som var født 10 Uger efter Faderens Død, døde af Svindsot 1649 i en Alder af 20 Aar uden at være gift, arvede Moderen Steenalt, som saaledes ved hende kom over til Familien Seefeld; Tyge Kruse testamenterede 2500 Rdl. Species til Dyretteljen af et Hospitaal i Drsted paa 7 Lemmer, hvilken Capital 1738 forsøgedes til 5000 Rdl. Courant, der skulde indstaae i Steenalt og for hvis Renter 14 fattige skulde underholdes.

Jørgen Seefeld til Bisborggaard, som saaledes kom i Besiddelse af Steenalt, skal efterhaanden have været Befalingsmand over Augdesidens Lehn i Norge, over Hald, Koldinghuus, Holbeks Slot og Dueholms Kloster. Han døde 1667, hvorefter hans ældste Søn af andet Ægteskab, Christian Seefeld, arvede Steenalt; denne kjøbte 1675 af Kongen Drsted og Estruplund Kirker med Kirkeiende og jus patronatus, samt 1679 af sin Svigerfader, Mogens Rosenkrands, Boer Kirke med Tiende og jus patronatus, saaledes som denne havde kjøbt den af Kongen, for 25 Rdlr. for Tønde matriculeret Tiendehartkorn, thi

dengang var der Godtjeb paa Jordegods i Danmark; dog forbeholdt Kongen sig Indløsningsret. 1678 opførte Christian Seefeld den store, grundmurede Lade paa Steenalt og 1685 forærede han til Drsted Kirke en stor Lysekrone, som 1589 var anskaffet af hans Oldefader, Rigetsraaden Jacob Seefeld til Bisborggaard, formodentlig til eget Brug; han er død før 1693, hans Frue, Lene Rosenkrands, derimod først 1725. Deres ældste Søn, Capitain Mogens Seefeld, overtog 1707 Steenalt, som han dog allerede 1713 synes at have solgt til sin Svoger, Axel Bille, der var gift med hans Søster, Sophie Seefeld; Capitain Seefeld levede indtil sin Død paa Sandgaarden i Drsted, hvor han først døde 1739.

Statsraad Axel Bille eiede foruden Steenalt endnu Holbekgaard og Drumgaard; han forsøgede, som alt fortalt, i Aaret 1738 i sin nye Fundats for Drsted Hospital detses Fond til 5000 Rdl.; 1730 fik han kongl. Bevilling paa at Steenalt med underliggende Bøndergods og Tiender maatte henføre under Holbekgaards Dyrkning; Statsraad Bille døde 1739 efter flere Aars Svagelighed, 80 Aar gammel. Hans enke, Sophie Seefeld, bestyrede indtil to Aar før sin Død sin Fædrengaard Steenalt, hvilket hun allerede havde gjort i Mandens sidste Leveaar, og stiftede 1751 med sine Børn, da den ældste Søn, Statsraad Knud Bille, fik Steenalt, den yngste, Henrik Bille, Holbekgaard, hvorefter den anden Søn, Justitsraad Christian Bille, som var svag og siden gift fra Forstanden, lod sig nøie med Sandgaarden i Drsted og fik sin øvrige Løb udbetalt i Penge. Steenalt udgjorde ved denne Overdragelse: Hovedgaardspart Ager og Eng 78 Td. 4 Sk. 2 Fdk. 1½ Alb. Hartkorn, Skovskild 7 Sk. 1 Alb., Møllestyd 1 Td. 2 Fdk., Estrupgaard i Sønderhald Herred i Gjesing Sogn 7 Td. 1 Alb., Skovsk. 6 Td. 1 Sk. 2 Fdk. 1 Alb., matr. Tiender af Drsted, Estruplund og Boer Sogne 108 Td. 2 Sk. Hartkorn, Bøndergods 402 Td. 2 Sk. 3 Fdk. 1 Alb., altsaa ialt 604 Td. 2 Sk. 2 Fdk. 2 Alb. Hartkorn af alle Slags; Bøndergodset udgjorde 68 Gaarde og 7 Huse, nemlig 25 Gaarde og Bol i Boer Sogn og By, 2 Gaarde i Holbek Sogn i Kare, 1 Gaard i Ingerslev og 1 i Torslev, begge i Estruplund Sogn, 22 Gaarde og Bol samt 2 Huse i Drsted Sogn og By, 11 Gaarde og 3 Huse i Hollnæsberg og 6 Gaarde i Bøde i samme Sogn, samt endelig 2 Huse i Pindstrup, Marie Magdalene Sogn i Sønder Hald Herred.

Statsraad Knud Bille var Landsdommer i Nørrejylland; han døde 1787 og havde i sin Besiddelsestid forsøgt Steenalt med Kellersup og Boer Færgesteder; hans Frue, Berthe Skeel von Solsten, var allerede død 1767. Af deres tvende Døttre erhvoldt den Ældste, Ida Skeel Bille, Steenalt, som det synes i Medgift i Aaret 1767 ved sit Giftmaal med Grev Frederik Christian Schaak, Stamherre til Giesegaard, Spanager, Juulund, Dtestrup, Gram og

STEENALT,

i Jylland.

Nybel, Kammerherre og hvid Ridder, da denne fra 1767 af har udstædt Fæstebrevene paa Godset. 1786 folgte han Steenalt til sin næstældste 10aarige Søn, Grev Preben Brahe Schak, der i sin Onkels, den rige Preben Brahe til Hvedholms, Testament var indsat til Arving af 100,000 Rdl. til Indkjøb af Nordegods; herfor indkjøbtes da Steenalt for 76,000 Rdl. og Estruplund for 40,000 Rdl., det sidste dog først 1802; imidlertid vedblev Faderen indtil sin Død i Aaret 1790 at bestyre Gaard og Gods og udstæde Fæstebreve, og derefter hans Enke, Ida Steel Wille, indtil 1798, da hun formodentlig er død.

Stamherren, Hr. Preben Brahe Schak, overtog nu selv Bestyrelsen og begyndte strax med at nedrive den gamle Borg, der bestod af 3 Kloie, hver paa to Etager, var omgivet med Grave og, efter hiin Tids almindelige Skik, forsynet med et Capel; den var opført af Rigsraad Bjørn Andersen, som en Steen over Borten med hans og begge hans Fruers Navne og Vaabener viste. I Stedet for denne gamle Bygning opførte Grev Schak, der ved sine Reiser i Italien havde faaet Smag for italiensk Architectur, den nuværende smukke Bygning med fladt Tag i italiensk Stil, samt lod den herlige Have anlægge med stor Beføstning, saa at endog saa Gartnere og endeeil Arbeidere skulle være forfrevne fra Italien; det Hele er udstært med en høj Grad af Smag, og har ikke bidraget lidet til at forskønne een allerede af Naturen yndig Plet. Grev Schak, som var Deputeret i Cancelliet, forblev ligesom hans tvende Brødre bestandigen ugift og fik allerede 1805 Bevilling til at afhænde Stamhuset imod en Fideicommisscapital paa 125,000 Rdl., hvilket han udførte 1810; ved hans Død i Aaret 1814 deelede Fideicommisset imellem hans Arvinger, da der ikke var nogen af de i Erectionen nævnte Personer eller deres Aftom tilbage; de 125,000 Rdl., som indestode i Steenalt, vare ved Omftrivningen smeltede sammen til 31,250 Rdbl. Sølv.

Steenalt kjøbte Generalrigscommissair B. Solm, tidligere Kjøbmand i Norge, der 1812 atter afhændede det til Kammerj. Frederik Sophus Raben til Veldringe, siden Geheimeraad og Ceremonimester samt Stamherre til det Restruppe Fideicommiss; ogsaa denne Eier beholdt det kun kort og folgte det til den 1812 under

Navn af Vedelsheimen ablede Lieutenant Jens Kraft Dinesen Vedel i Societen. denne snart efter til den bekendte Statsraad Hans Jørgen Hansen til Bramstrup, der af Regjeringen fik et meget betydeligt Laan i Gaard og Gods, som han derpaa overlod samme; ved de 1823 afholdte Auctioner blev General Brands Vilow, Adjutant hos Kong Frederik den Sjette, Høisbydende og fik Skjøde den 20 Juli 1824. Steenalt var da af samme Størrelse som 1751 med Undtagelse af Bøndergodset, der udgjorde 430 Td. 2 Fdk. 1½ Alb. Ager og Eng, 10 Td. 3 Sk. Skovskylde Hartorn, Eldrupgaard derunder indbefattet, samt Tienderne, nu blot 59 Td. 2 Sk. matrikuleret Hartorn, idet Kongetienden af Ørsted og Estruplund Sogne var stiftet derfra. — Samme Aar folgte General Vilow Gaarden til Hølesteretsadvocat Kortbøll og Lands Over samt Hof og Stadsrets Procurator Nygaard for 60,000 Rbd.; den, som vilde træde ud, skulde sees med en Fordeel af 10,000 Rbd. Efter et Par Aars Forløb udkjøbte Justitsraad Nygaard sin Compagnon og beholdt Gaarden indtil 1842, da han folgte den for 227,000 Rbd. til Peter Christian Bruun, som i sin Besiddelsestid har opført to Krosteder, ved Boer og Møllerup, og et Pakhus ved Hjorden til 4000 Td. Korn, samt ifølge kongl. Bevilling paa 10 Aar neblagt Eldrupgaard i Gjesing Sogn i Sønder Hald Herred paa 300 Td. Land Ager og Eng samt 300 Td. Land Skov, hvorved der er anlagt et Teglværk; 1846 udgjorde Steenalt foruden Hovedgaarden og Tienderne 388 Td. 2 Sk. Hartorn Bøndergodt, der dog ved den nye Matrikel var nedfat til 285 Td. 7 Sk. 2 Fdk. 2½ Alb. og indbefattede 65 Gaarde og Bolsteder samt 64 Huse i Ørsted, Boer og Holbek Sogne, samt i Gjesing og Marie Magdalene Sogne i Sønder Hald Herred; Hovedgaardens Hartorn, 78 Td. 4 Sk. 2 Fdk. 1½ Alb., blev nedfat til 54 Td. Hartorn; dens Areal er 720 Td. Agerland, 240 Td. Land Eng og 100 Td. Land Skov, ved Eldrupgaard og Bindsrup 500 Td. Land Skov. 1847 har Hr. Bruun overdraget Gaard og Gods til sin Søn, Jægermester Rudolph Bruun, dog med Forbehold af 59 Td. 3 Sk. 3 Fdk. ½ Alb. Ager, Eng og Skovskylde Hartorn. — Paa Steenalt og Eldrupgaard, som begge drives af Eieren, holdes nu 400 Køer og Stude samt 48 Heste.

